

[Svend Auken]

vi vil have takst- og afgiftslettelser for de almindelige lønmodtagerfamilier i forbindelse med en overenskomstsløsning. Måske er det sidste punkt det allervigtigste, hvis Danmarks økonomiske problemer skal klares.

Dybest set er løftet om skattelettelser et meget farligt signal. Det vil være så typisk, hvis de velbjærgede i det her land kunne blive enige om, at blot de, der i forvejen har det smadder godt, fik det endnu bedre, så skulle vi nok få bugt med alle vores alvorlige problemer.

Statsministeren har indbudt Socialdemokratiet til forhandlinger i morgen. Der møder vi frem, men vi vil foreslå, at alle ideer og forslag til øget beskæftigelse, produktion og erhvervsudvikling bliver drøftet og aftalt, før man går i gang med at drøfte nye skatter til at finansiere lettelserne af de gamle. En sådan fremgangsmåde er mere ærlig og mere troværdig.

Og endnu en gang til statsministeren: Trusler om valg gør intet indtryk på Socialdemokratiet – tværtimod.

Fuld beskæftigelse er den bedste kilde til tryghed for befolkningen, og trygheden for befolkningen, hele befolkningen, er den anden grundpille for Socialdemokratiet. Ud over arbejde til alle kan der gøres meget. Lad mig tage fat på pensionisternes problemer.

De ældre og de syge på pension kan snart ikke åbne en avis uden at se regeringseksperters påvise, at årsagen til alle det danske samfunds problemer er pensionisternes overforbrug.

Nej, sådan siger man det naturligvis ikke. I det fine sprog hedder det: »Den automatiske opdrift i overførselsindkomsterne«, eller: »Pensionerne er steget alt for hurtigt på grund af Socialdemokratiets fingeraftryk«, eller: »Pensionisternes boligydelse skal nedsættes, og deres medicinordning skal forringes«.

Glem ikke KVR-forslaget om at bremse reguleringen af alle pensionerne, den skrækkelige 800 kr.s ordning for medicin og forslaget om forhøjet husleje for pensionisterne.

Alle de anslag blev kæmpet tilbage af Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet sammen med fornuftige borgerlige partier, men de lurer jo hele tiden i KVR-regeringens tankeverden.

Måske har vi i landets elendige økonomiske forfatning ikke råd til at love pensionisterne forbedringer, men vi kan da i det mindste skabe tryghed ved bindende aftaler, der forhindrer

forringelser. Det skylder vi vore ældre herhjemme.

Eller tag de arbejdsløses situation. Der bliver flere og flere af dem. Derfor ønsker KVR at skære ned på dagpengene, og finanslovsforslaget er fyldt af ubehagelige forringelser for de ledige. Selvfølgelig kan der spares på dagpengene gennem flere job og større tryghed i ansættelsen. Det er den rigtige måde at spare på. Men regeringen vil skabe flere arbejdsløse og mindre tryghed. Den vej ender samfundøkonomisk blindt og menneskeligt i afgrunden.

Der bliver ingen finanslovaftale, lad der ikke herske tvivl om det, med Socialdemokratiet, uden at disse grimme forslag i forhold til de arbejdsløse er fjernet – helt fjernet.

Men trygheden har også noget med boligen at gøre. Både lejere og ejere føler sig i dag som jaget vildt. En afbalanceret boligpolitik, ikke ideologiske, borgerlige eksperimenter, er det, der er brug for. Socialdemokratiet vil netop lægge forslag til en sådan boligpolitik frem.

Den tredje grundpille for os er miljøet. Økonomisk vækst på bekostning af miljøet er vi svorne modstandere af. Så kloge – lad mig bare være ærlig – har vi ikke altid været. Men vi er blevet klogere. Jeg håber, at stadig flere – ligesom vi i Socialdemokratiet har gjort det – studerer problemerne omkring ozonlag, drivhuseffekt, skovdød, forurening af drikkevand, vandløb og have, forbrug- og smid-væk-mentaliteten, energifråds og alle de andre miljøproblemer, der er så intimt forbundet med vores moderne måde at producere og leve på, og at vi efter at have studeret tingene så også gør noget ved det.

Regeringens håndtering af vandmiljøplan og miljølovgivning har været en stor skuffelse. Måske også fordi mange af os, selv om vi ikke bryder os om den nuværende regerings sammensætning, knyttede særlige forventninger på dette punkt. Socialdemokratiet vil gøre alt for en helhjertet dansk indsats, der ikke er fastlåst af tvivlsomme kompromiser med kommunale sektorinteresser og kortsigtede erhvervshensyn.

Vigtigst er imidlertid det internationale arbejde for miljøet. Miljøproblemerne er internationale. Skidtet kender ikke til ideologi og grænsebomme. Her er det vigtigt, at EF går forrest, og at Danmark går forrest i EF. Man taler om pengeunion i EF, økonomiunion i EF. For